

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Spraw Zagranicznych

2007/2118(INI)

13.5.2008

OPINIA

Komisji Spraw Zagranicznych

dla Komisji Petycji

w sprawie wpływu na środowisko planowanego rurociągu gazowego na
Morzu Bałtyckim między Rosją a Niemcami
(2007/2118(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Christopher Beazley

PA_NonLeg

PE402.651v03-00

AD\723202PL.doc

PL

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Petycji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podtrzymuje swą opinię, że biorąc pod uwagę rosnące uzależnienie UE od ograniczonej liczby źródeł energii, dostawców i szlaków transportowych, istotne jest wspieranie inicjatyw zmierzających do większej dywersyfikacji, zarówno geograficznej, jak i poprzez rozwój trwałych alternatyw; w szczególności zwraca uwagę na konieczność wspierania rozwoju infrastruktury portowej służącej do przeladunku paliw;
2. podkreśla, że bezpieczeństwo energetyczne musi być traktowane jako kluczowy element ogólnego bezpieczeństwa Unii Europejskiej, dlatego definicja bezpieczeństwa energetycznego nie powinna się wyłącznie ograniczać do braku wewnętrznej produkcji UE, lecz powinna także brać pod uwagę geopolityczne aspekty uzależnienia od importu;
3. podkreśla potrzebę bardziej intensywnego dialogu z najważniejszymi krajami-producentami, krajami tranzytowymi i docelowymi; uznaje, że europejska solidarność energetyczna jest poważnie uzależniona zarówno od przejrzystych i wzajemnie wykonalnych porozumień z krajami produkującymi oraz istnienia działającego rynku wewnętrznego energii, jak i od połączonej infrastruktury energetycznej;
4. uważa, że aspekty solidarności energetycznej w Unii Europejskiej powinny być uwzględniane przez wszystkie państwa członkowskie w ich decyzjach dotyczących projektów w dziedzinie infrastruktury energetycznej; wyraża ubolewanie w związku z brakiem postępów na drodze do wspólnej europejskiej polityki energetycznej i jest zaniepokojony dwustronnymi umowami zawieranymi przez niektóre państwa członkowskie, które podważają możliwości Unii Europejskiej do reprezentowania wspólnego stanowiska w kontaktach z najważniejszymi krajami dostarczającymi energię; ponownie wzywa państwa członkowskie, aby informowały Komisję i siebie nawzajem przed podejmowaniem strategicznych decyzji w sprawie ważnych umów dwustronnych dotyczących przedsięwzięć energetycznych, które mogłyby wpłynąć na interesy innych państw członkowskich i całej UE, a której to zasady należy przestrzegać w odniesieniu do wszystkich spraw polityki zagranicznej będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;
5. jest zdania, że Nord Stream jest projektem infrastrukturalnym o szerokim politycznym i strategicznym wymiarze zarówno dla UE, jak i dla Rosji; rozumie obawy wyrażone przez państwa członkowskie UE w związku z budową i konserwacją rurociągu; podkreśla, że możliwości małych państw przybrzeżnych odgrywania roli dostawców zapewniających bezpieczeństwo w regionie Morza Bałtyckiego nie można rozpatrywać w oderwaniu od zdolności UE do działania jako jedna całość i przemawiania jednym głosem w kwestiach związanych z energią, oraz przypomina swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej

europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki¹; podkreśla, że projekt ten został uznany za projekt mający znaczenie dla Europy w najnowszych wytycznych w sprawie transeuropejskich sieci energetycznych (TEN-E), przyjętych we wrześniu 2006 r., oraz że powinien być planowany w duchu wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki;

6. podkreśla znaczenie dokonania szczegółowej, niezależnej i obiektywnej oceny wpływu projektu Nord Stream, biorąc zwłaszcza pod uwagę niestabilność dna morskiego Bałtyku; jest zdania, że na etapach przygotowania, budowy i eksploatacji jakiegokolwiek gazociągu na Morzu Bałtyckim należy w pełni uwzględnić wszystkie istotne aspekty środowiska i bezpieczeństwa; podkreśla, że końcową ocenę skutków ekologicznych projektu Nord Stream można będzie sformułować dopiero po ukończeniu oceny wpływu;
7. ponownie wskazuje na znaczenie partnerstwa energetycznego UE z Rosją i jeszcze raz zwraca uwagę na fakt, że to partnerstwo strategiczne może opierać się jedynie na zasadzie niedyskryminacji i sprawiedliwego traktowania oraz na równych warunkach dostępu do rynku; wzywa Radę i Komisję do podjęcia kwestii środowiska i obaw o bezpieczeństwo energetyczne w ramach dialogu na tematy energetyczne między UE i Rosją oraz jest przekonany, że dialog ten powinien zostać zintensyfikowany w oparciu o zasady zapisane w traktacie karty energetycznej; przypomina swoją opinię, zgodnie z którą zasady i treść traktatu karty energetycznej i jego protokołu w sprawie tranzytu należy włączyć do umów o współpracy z państwami trzecimi, w tym do nowej umowy o partnerstwie i współpracy z Rosją, podkreślając jednocześnie ważną rolę ratyfikowania przez Rosję traktatu karty energetycznej i jego protokołu w sprawie tranzytu, gdyż ratyfikacja obniży potencjał konfliktu związanego z takimi projektami jak Nord Stream;
8. zauważa, że jeśli projekt Nord Stream zostanie zrealizowany, może on spowodować katastrofę ekologiczną, jeżeli podczas prac budowlanych zostaną naruszone wysoce toksyczne osady przemysłowe zrzucone przede wszystkim do Zatoki Fińskiej oraz znaczne ilości broni chemicznej z czasów po drugiej wojnie światowej rozrzucone na dnie Bałtyku, uwzględniając również prawdopodobny wzrost przewozów płynnych produktów energetycznych na Morzu Bałtyckim; apeluje, aby Nord Stream przyjął finansową odpowiedzialność za wypłatę odszkodowań za wszelkie powstałe szkody;
9. wyraża ubolewanie z powodu marginalnej roli, jaką UE, a zwłaszcza Komisja Europejska, odgrywa w tym projekcie; zwraca uwagę, że większe zaangażowanie UE mogłoby zmniejszyć niepewność odczuwaną przez wiele państw członkowskich w związku z projektem Nord Stream;
10. w związku z tym zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby:
  - dokonały oceny różnych aspektów dotyczących jawności, aspektów ekonomicznych, budżetowych, regulacyjnych i prawnych projektu Nord Stream;
  - przeprowadziły analizę wkładu Nord Stream w zaspokojenie potrzeb

---

¹ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0413.

energetycznych Europy, rozważając wszystkie alternatywy;

- dopilnowały, aby Nord Stream i związane z tym projektem firmy zaangażowały się w otwarty i przejrzysty dialog oraz w ścisłą współpracę ze wszystkimi zainteresowanymi stronami we wszystkich aspektach i etapach przed i po zbudowaniu gazociągu Nord Stream;
- zagwarantowały należyte uwzględnienie w niezależnej ocenie wpływu na środowisko obaw wszystkich państw przybrzeżnych;
- ponowiły apel o ratyfikację przez Rosję przepisów konwencji ESPOO oraz traktatu karty energetycznej, łącznie z jego protokołem w sprawie tranzytu, oraz zobowiązanie się przez nią do ich pełnego wdrożenia;

11. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby zapewniły przeprowadzenie pełnych i niezależnych ocen oddziaływania na środowisko naturalne przed podjęciem decyzji w sprawie wszystkich najważniejszych inwestycji infrastrukturalnych, w tym w sprawie projektów budowy rurociągów na morzu i lądzie; wyraża przekonanie, że trwająca debata na temat potrzeby poprawy norm ochrony środowiska naturalnego związanych z realizacją projektu Nord Stream pomoże ustanowić właściwe normy dla przyszłych przedsięwzięć; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję podjętą przez Nord Stream o zamówieniu badania z Finlandii i Szwecji na temat zagrożenia dla środowiska naturalnego, jakie stanowi amunicja zatopiona na dnie Bałtyku po drugiej wojnie światowej, która zawiera wysoce toksyczne substancje;
12. proponuje ustanowienie wspólnego nadzoru nad rurociągiem z udziałem wszystkich państw położonych w regionie Morza Bałtyckiego; ponadto uważa za niezbędne, aby Komisja zwracała baczną uwagę na kontrolę aspektu środowiskowego planowanej budowy rurociągu poprzez wykorzystanie wszystkich istniejących instrumentów prawnych dostępnych Komisji, a na żądanie państwa członkowskiego, poprzez bezpośrednie zaangażowanie i ścisłą współpracę z HELCOM (Komisją Helsińską);
13. zauważa brak struktur instytucjonalnych pozwalających na odpowiednią reakcję na problemy bezpieczeństwa ekologicznego i geopolitycznego związane z zewnętrzną infrastrukturą energetyczną, oraz ponownie wzywa Radę do rozważenia wniosku w sprawie utworzenia urzędu wysokiego urzędnika ds. polityki zagranicznej w zakresie energii, który dzięki połączeniu stanowisk (tzw. „double hat”), działałby z upoważnienia nowo powołanego i wzmocnionego wysokiego przedstawiciela Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa pełniącego równocześnie funkcję wiceprzewodniczącym Komisji;
14. wyraża silne poparcie dla trzeciego pakietu środków w sprawie liberalizacji rynku energii, w tym dla klauzuli o państwach trzecich, ponieważ tylko ożywiony i zliberalizowany europejski rynek energii wyposażony w narzędzia potrzebne do zwalczania działań monopolistycznych może zagwarantować bezpieczeństwo dostaw energii;
15. wyraża zaniepokojenie propozycjami zabezpieczenia planowanych rurociągów

środkami wojskowymi.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.5.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 55 -: 3 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Christopher Beazley, Angelika Beer, Colm Burke, Marco Cappato, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Hanna Foltyn-Kubicka, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Michel Rocard, Libor Rouček, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, Konrad Szymański, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, Carlo Fatuzzo, Evgeni Kirilov, Marios Matsakis, Rihards Pīks, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Renate Weber